

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/215412,Stanislaw-Kopanski-general-dywizji-inzynier.html>
28.02.2026, 02:00

Stanisław Kopański – generał dywizji, inżynier

„Kopański to doskonały fachowiec wojskowy, znawca artylerii, a do tego bezwzględnie uczciwy, porządny i szczerzy człowiek.” – płk. Leon Mitkiewicz. Generał Kopański zmarł 23 marca 1976 r. w Londynie.

23.03

[Polskie Siły Zbrojne poza krajem](#) [Polskie wojsko](#)

Dnia 31 VIII r.b. w bitwie pod Walicą Śniatyczą prowadząc ogień baterii stojącej na odkrytej pozycji, w czasie odbijania szarży nieprzyjacielskiej dywizji jazdy, pod silnym ogniem karabinów nieprzyjacielskich, skutecznym ogniem baterii przyczynił się do odparcia wymienionej szarży. Wykazując nadzwyczajnie zimną krew wpływał uspokajająco na obsługę całej baterii, która dzięki temu wprawnie i szybko pracowała przy działach. Czuję się w obowiązku zaznaczyć, że przy wzięciu Wilna w 1919 roku por. Kopański prowadził pluton artylerii konnej i w walce ulicznej wyjeżdżając na pozycję przed własną tyralierę odniósł ciężką ranę (postradał oko). (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 21 września 1920)

W 1913 ukończył gimnazjum klasyczne w Petersburgu i rozpoczął tam studia w Instytucie Inżynierów Komunikacji. W 1916 powołany do armii rosyjskiej, ukończył Michajłowską Szkołę Artylerii w Petersburgu. Od grudnia 1917 w 3 Pułku Ułanów i 2 baterii konnej w I Korpusie Polskim. Od listopada 1918 w Wojsku Polskim w 1 Dywizjonie Artylerii Konnej. W 1923 odkomenderowany na ukończenie studiów na Politechnice Warszawskiej. W latach 1924–1927 Dyrektor Nauk w Szkole Podchorążych Artylerii. Od 1927 do 1929 w francuskiej Wyższej Szkole Wojennej. W latach 1930–1932 dowódca dywizjonu 6 Pułku Artylerii Ciężkiej, 1932–1935 kierownik samodzielnego referatu Oddziału III Sztabu Głównego, 1935–1937 zastępca dowódcy Broni Pancernej w Ministerstwie Spraw Wojskowych, 1937–1939 dowódca 1 Pułku Artylerii Motorowej, od marca 1939 szef Oddziału III Sztabu Głównego/Naczelnego Wodza. Po kampanii 1939 internowany w Rumuni, przedostał się do Francji. Od kwietnia 1940 do lipca 1943 dowódca Brygady Strzelców Karpackich i 3 Dywizji Strzelców Karpackich. W latach 1943–1947 szef Sztabu Naczelnego Wodza, 1947–1949 Generalny Inspektor Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia w Wielkiej Brytanii. W latach 1970–1976 Generalny Inspektor Sił Zbrojnych. Pochowany na cmentarzu Northwood w Londynie.

Awanse: podporucznik (1916), porucznik (1918), kapitan (1922), major (1924), podpułkownik (1932), pułkownik (1939), generał brygady (1940), generał dywizji (1944).

Bibliografia

T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 43; J. Zuziak, *Generał Stanisław Kopański, dowódca Samodzielnej Brygady Strzelców Karpackich, szef Sztabu Naczelnego Wodza PSZ* [w:] *Naczelnicy Wodzowie i wyżsi dowódcy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie*, red. S. Zwoliński, Warszawa 1995, s. 111–121.

Do pobrania:

●
[„Karpaczyk”. Stanisław Kopański – infografiki](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Polskie Siły Zbrojne poza krajem, Polskie wojsko

Biografie